

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 5C/153/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613206320
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2013:5613206320.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudcom Mgr. Jurajom Lukáčom v právnej veci navrhovateľa: X. K., R.. XX. XX. XXXX, D. C. Q. H., K.. W.. Š. XXX , proti odporkyni: S. K., R.. XX. XX. XXXX, D. C. Q. N. XXX, právne zastúpenej JUDr. Jánom Daránim, advokátom so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Štúrova 32, o zníženie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

Návrh sa **z a m i e t a**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporkyni trovy právneho zastúpenia vo výške 277,88 eur na účet právneho zástupcu odporkyne JUDr. Jána Darániho, advokáta so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Štúrova 32 a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania, doručeným súdu dňa 14. 06. 2013, sa navrhovateľ domáhal voči odporkyni zníženia výživného na plnoleté dieťa na sumu 100 eur mesačne, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. Návrh odôvodnil tým, že odporkyňa bola rozvodovým rozsudkom zverená do osobnej starostlivosti jej matky a navrhovateľ bol zaviazaný platiť na dcéru (odporkyňu) výživné vo výške 1.500,- Sk mesačne. Pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti navrhovateľa vychádzal súd z jeho príjmu, ktorý poberal u jeho zamestnávateľa vo výške 3.000,- Sk mesačne. V dôsledku reštrukturalizačných opatrení bol navrhovateľ s účinnosťou od 01. 06. 2013 prepustený. V súčasnosti je nezamestnaný a práceneschopný. Bude poberateľom príspevku v nezamestnanosti. Z dôvodu, že od poslednej úpravy výživného došlo k zásadnej zmene pomerov na jeho strane, požiadal o zníženie jeho vyživovacej povinnosti.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k návrhu uviedla, že rozsudok o výživnom, ktorého zmeny sa navrhovateľ dožaduje, nie je aktuálny. Vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči odporkyni bola upravená rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš v konaní 8P/5/2012, v ktorom bola otcovi určená vyživovacia povinnosť vo výške 350 eur mesačne. Odporkyňa uviedla, že prepustenie navrhovateľa z práce v dôsledku reštrukturalizačných opatrení samo o sebe neodôvodňuje zníženie výživného. Navrhovateľ vždy riadne pracoval a k zníženiu jeho schopnosti pracovať nedošlo, navrhovateľ to ani v návrhu netvrdí. Návrh na zníženie výživného je neodôvodnený a navrhla ho zamietnuť.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, listinami a to skončením pracovného pomeru výpoveďou, správou Sociálnej poisťovne, pobočka Liptovský Mikuláš, správou zamestnávateľa AGRIA Liptovský Ondrej, a.s., zoznamom voľných pracovných miest, podstatným obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 8P/5/2012 a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ vo svojej výpovedi uviedol, že trvá na podanom návrhu. Stratil zamestnanie a nevie, z akého dôvodu. Je pravdou, že mu bolo vyplatené odstupné. U zamestnávateľa mal pôžičku na kúpu bytu, tak zamestnávateľ si to stiahol. Dost' dlho bol bez peňažných prostriedkov, hrozí mu dlh na výživnom asi 4.000 eur, vec je v exekučnom konaní, v ktorom podal námietku. Doteraz sa nedozvedel, z akého dôvodu s ním bol skončený pracovný pomer. Nevyužil žiadne opravné prostriedky, nepodal žalobu na neplatnosť skončenia pracovného pomeru. V súčasnosti je práceneschopný. Pracovný pomer sa skončil k 31. 05. 2013. Práceneschopný je od 04. 06. 2013. Nerozporoval výšku odstupného. On sa o to nezaujímal, vie, že mu prišlo na účet 21,80 eur. Navrhol, aby mu súd znížil výživné primerane jeho zárobkovým a majetkovým možnostiam, v ktorých sa nachádza. Z vyplateného odstupného použil sumu 3.000 eur na nákup motorového vozidla zn. Toyota RAV 4, zvyšok išiel na dlh v súvislosti s kúpou malého bytu - garsónky. Iná zmena pomerov u neho nenastala, nezvýšil sa mu počet vyživovacích povinností. Predal akcie za sumu 8.000 eur, táto suma je podľa jeho názoru zahrnutá v odstupnom, ktoré mu bolo vyplatené.

Odporkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že nesúhlasí so znížením výživného. Vzhľadom na odstupné, ktoré bolo vyplatené navrhovateľovi, na to nevidí dôvod, vychádza mu primeraná dávka v nezamestnanosti a poukázala taktiež aj na dispozíciu s predajom akcií. Jej potreby sú stále rovnaké v porovnaní s posledným rozhodnutím súdu. Hoci je navrhovateľ nezamestnaný, jeho schopnosť pracovať sa nezmenila, sú pracovné ponuky s jeho vzdelaním.

Právny zástupca odporkyne na pojednávaní predniesol, že navrhovateľ odôvodňuje svoj návrh poklesom jeho príjmov. Poukázal na ustanovenie § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Navrhovateľ mal v čase pred rozhodnutím súdu o výživnom v decembri 2012 čistý mesačný príjem 668,16 eur, momentálne je práceneschopný, teda jeho príjem je o niečo nižší, nie výrazne. Tento rozdiel jednoznačne kompenzuje odstupné, ktoré mu bolo vyplatené koncom mája spolu s dovolenkou vo výške okolo 13.000 eur. Sám navrhovateľ priznal, že za predaj akcií získal 8.000 eur. Výživné má prednosť pred všetkými ostatnými výdavkami rodičov. U navrhovateľa nedošlo k zmenám, ktoré by odôvodňovali zníženie výživného, z tohto dôvodu navrhol návrh zamietnuť a zaviazať ho k náhrade trov konania.

Listinou zo dňa 30. 05. 2013 zamestnávateľ AGRIA Liptovský Ondrej, a.s. v dôsledku racionalizácie organizačnej štruktúry skončil s navrhovateľom pracovný pomer výpoveďou podľa ustanovenia § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce dňa 31. 08. 2013.

Podľa správy Sociálnej poisťovne, pobočka Liptovský Mikuláš zo dňa 10. 07. 2013 navrhovateľ nepoberal nemocenské dávky v období od 01. 01. 2004 do 10. 07. 2013.

Zo správy zamestnávateľa AGRIA Liptovský Ondrej, a.s. zo dňa 16. 07. 2013 bolo zistené, že navrhovateľovi bolo za máj 2013 vyplatené odstupné vo výške 11.241,44 eur a preplatená dovolenka v sume 1.828,20 eur. Pracovný pomer s navrhovateľom skončil dňa 31. 05. 2013 výpoveďou podľa ustanovenia § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce z dôvodu nadbytočnosti, nakoľko znižovali stavy pracovníkov. Navrhovateľ mal voči zamestnávateľovi podlžnosť a pôžičku, ktorú vysporiadali v májovej výplate a z tohto dôvodu mal vyplatenú sumu 21,80 eur.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 24. 02. 2012, č. konania 8P/5/2012 - 41 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 25. 06. 2012, č. konania 5CoP/45/2012 - 58 bola navrhovateľovi uložená povinnosť platiť na odporkyňu výživné vo výške 350 eur mesačne počnúc dňom 12. 01. 2012. Vo zvyšku bol návrh zamietnutý. Z odôvodnenia rozhodnutia bolo zistené, že priemerný čistý mesačný príjem navrhovateľa za obdobie od februára 2011 do januára 2012 bol vo výške 1.183,48 eur, v decembri 2011 bol jeho príjem vo výške 3.713,67 eur z titulu odmeny, jeho priemerný mesačný príjem za obdobie od februára 2011 do januára 2012 s výnimkou mesiaca december 2011 bol 953,46 eur, v januári 2012 bol jeho čistý mesačný príjem 668,16 eur. Jeho zamestnávateľom bola spoločnosť AGRIA Liptovský Ondrej, a.s., ktorej zamestnancom bol od 01. 09. 1987, akcionárom od roku 2004. Z dodatku k pracovnej zmluve bolo zistené, že od 01. 01. 2012 bol preradený do 7. kvalifikačnej triedy s mesačnou mzdou 1.063,95 eur a prémieou 80 %.

Podľa § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej zákon o rodine):

Dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery, okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 77 ods. 1 zákona o rodine:

Právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len od dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 62 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 zákona o rodine:

Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 zákona o rodine:

Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými ustanoveniami zákona súd zamietol návrh navrhovateľa na zníženie výživného na pľnoleté dieťa (odporkyňu) ako nedôvodný. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že od posledného rozhodnutia súdu došlo k zmene pomerov na strane navrhovateľa ako osoby výživou povinnej. V čase posledného rozhodnutia bol navrhovateľ zamestnaný. Zmena pomerov spočíva v tom, že jeho pracovný pomer sa skončil, v dôsledku čoho došlo k reálnemu poklesu jeho príjmov. Uvedené skutočnosti ani neboli medzi účastníkmi konania sporné. Pracovný pomer navrhovateľa so zamestnávateľom bol skončený z organizačných dôvodov (ust. § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce), z tohto dôvodu skončeniu pracovného pomeru predchádzali okolnosti objektívneho charakteru, ktoré nemožno pričítať navrhovateľovi. Na druhej strane však nemožno opomenúť skutočnosť, že v dôsledku skončenia pracovného pomeru z organizačných

dôvodov vznikol navrhovateľovi nárok na vyplatenie odstupného vo výške 11.241,44 eur. Pri skúmaní majetkových a zárobkových pomerov výživou povinnej osoby (v prejednávanej veci navrhovateľa) je potrebné prihliadať na všetky peňažné plnenia, z ktorých je možné uhrádzať výživné na deti. Takýmto plnením je nepochybne aj odstupné. Výška odstupného umožňuje navrhovateľovi uhradiť výživné a uspokojiť odôvodnené potreby odporkyne. Výška odstupného brutto (na ktorú vznikol navrhovateľovi nárok) umožňuje navrhovateľovi pokryť výživné (doposiaľ stanovené vo výške 350 eur mesačne) približne na obdobie 32 mesiacov, čo je obdobie viac ako 2,5 roka. V prípade, ak odstupné, na ktoré navrhovateľovi preukázateľne vznikol nárok, bolo použité na uspokojenie iných potrieb, výdavkov navrhovateľa (vysporiadanie záväzkov voči zamestnávateľovi), je potrebné zdôrazniť, že výživné má prioritný charakter vo vzťahu k iným výdavkom navrhovateľa. Navrhovateľ mal prednostne použiť odstupné na uspokojenie potrieb odporkyne a až následne zo zostávajúcich peňažných prostriedkov uspokojovať svoje potreby (výdavky). Zákon o rodine ukladá rodičom, aby k plneniu rodičovských povinností, medzi ktoré nepochybne patrí aj starostlivosť o výživu dieťaťa, pristupovali zodpovedne. Ak navrhovateľ použije obrovské množstvo peňažných prostriedkov (z titulu odstupného) na iný účel ako na potreby dieťaťa, resp. s jeho vedomím sú použité na iný účel bez toho, aby to vôbec rozporoval, túto skutočnosť v žiadnom prípade nemožno vyhodnotiť v neprospech oprávnenej osoby, v prejednávanej veci odporkyne. Nemožno tiež poskytnúť súdnu ochranu skutočnosti, že navrhovateľ použil sumu 3.000 eur, ktorá podľa jeho tvrdenia zahŕňa sumu odstupného, na kúpu motorového vozidla. Súd opakovane zdôrazňuje, že uvedené peňažné prostriedky mali jednoznačne smerovať na úhradu potrieb oprávnenej osoby, odporkyne. Navrhovateľ bol akcionárom spoločnosti (svojho posledného zamestnávateľa) a za dispozíciu s akciami, ktoré vlastnil, nadobudol peňažné prostriedky vo výške 8.000 eur. Vzhľadom na rozdielny charakter peňažných plnení odstupného (nároku vyplývajúceho zo skončenia pracovného pomeru) a peňažných prostriedkov za predaj akcií sa súd nestotožnil s tvrdením navrhovateľa, že suma 8.000,- eur je zahrnutá v odstupnom. Navrhovateľ svoje tvrdenie o tom, že predmetná suma 8.000 eur je súčasťou odstupného, žiadnym spôsobom nepreukázal. Pravdivosti tvrdenia navrhovateľa nenasvedčuje ani správa jeho posledného zamestnávateľa zo dňa 16. 7. 2013.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 OSP. Odporkyni, ktorá bola v konaní úspešná vzniklo právo na náhradu trov konania voči navrhovateľovi, v konaní neúspešnému. Trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia, iné trovy konania preukázané neboli, konanie vo veciach vzájomnej vyživovacej povinnosti rodičov a detí je vecne oslobodené od platenia súdnych poplatkov. Právnomu zástupcovi odporkyne prislúcha odmena za zastupovanie v konaní, keď za jeden úkon právnej služby mu patrí odmena vo výške 131,13 eur, to znamená za dva úkony právnej služby, prevzatie a príprava zastúpenia a účasť na pojednávaní, spolu vo výške 226,26 eur (§ 10 ods. 1 v spojení s § 10 ods. 3 a v spojení s § 13a ods. 1 písm. a/, d/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov). Podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky právnomu zástupcovi prináleží paušálna náhrada hotových výdavkov v súvislosti s dvomi úkonmi právnej služby v roku 2013 vo výške 15,62 eur (2 x 7,81 eur). Trovy právneho zastúpenia predstavovali celkom 277,88 eur. Pri určení tarifnej hodnoty v prejednávanej veci súd vychádzal z predmetu konania, ktorým bol návrh navrhovateľa na zníženie výživného na sumu 100 eur mesačne. Relevantnou skutočnosťou je vymedzenie predmetu konania, ktorý navrhovateľ vyjadril žiadaným opakujúcim sa plnením vo výške 100 eur mesačne. Pri rozhodovaní súd zohľadnil skutočnosť, že rovnakými úvahami by sa spravoval aj v prípade, ak by navrhovateľ bol v konaní úspešný, t. j. vyživovacia povinnosť by mu bola znížená na sumu 100 eur mesačne. Vzhľadom na vyššie uvedené bola v zmysle návrhu odporkyne tarifná hodnota určená ako trojnásobok ročného plnenia (100 x 12 x 3), t. j. vo výške 3.600,- eur. Trovy právneho zastúpenia činili 277,88 eur, ktoré je navrhovateľ povinný zaplatiť odporkyni na účet právneho zástupcu odporkyne podľa ustanovenia § 149 ods. 1 OSP a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v

akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.